

ten epämääräisten tilalle ja se tekisi mahdolliseksi liikelaskelmat tulevaisuuteen nähden miten pitkälle tahansa, mikäli kalenteri on kyseessä, joka nyt monimutkaisessa liikkeessä olisi perin tarpeen, mutta on mahdoton, juhlapäivien tullessa eteen milloin sattuu. Kevätkaudella vallitseva epäsäännöllisyys esim. kaupan alalla, joka johtuu siitä, että pääsiäinen lankeaa eri vuosina niin paljon toisistaan eroavina päivinä. Mikäli kirkolliset juhlat ovat kyseessä, on Kansainlliton raportissa nyt jo osoitettu, että niiden taholta ei tulla nostamaan uskonnollisista syistä mitään vastustusta kalenterin yksinkertaistuttamiseen nähden."

Ja katsoessa, missä määrin kansainväliset suhteet standardisoidutvat pääomien kansainvälistyessä

ja teollisuuden, kaupan ja liikenteen kansainvälistyessä, tuntuu koko maailmantalouden kehitykselle vieraalle, että on olemassa niin epäsäännöllinen ajan järjestys, kuin nykyinen yleisesti hyväksytty kalenteri, puhumattakaan eri uskontojen ja rotujen kiinnipitämistä toisistaan eräivästä kalentereista, jotka aiheuttavat heille sitä enemmän hankaluuksia, mitä kiinteämpään yhteyteen he muun maailman kanssa joutuvat. Standardisointumisen on nykyään maailman talouselämän ilmiö ja pakko tulos kapitalistisesta tuotantojärjestelmästä, joka tässä kehityksessään tulee aiheuttamaan lopuksi tilanteen kypsäksi ei ainoastaan uudelle kalenterille, mutta uudelle yhteiskuntajärjestelmälle kokonaisuudessaan.

Työläisten Taideharrastukset

MEILLÄ työläisillä yleensä ei ole sanottavastikaan tilaisuutta taiteen ylevään harrastukseen siinä muodossa, että voisimme vaikuttaa sen jalostamiseen. Meiltä ei useinkaan puuttuisi lahjoja eikä tahtoa, vaan puuttuu mahdollisuuksia. Toisin on vallassa olevan luokan taiteen harrastajien laita. He tekevät kaikkensa edistääkseen taidetta, jonka näkevät heidän luokalleen suuremmissa tai pienemmissä määrin olevan edullista. Siksi he tukevat ja innostavat jokaista taiteilijaa kaikilla keinoilla, että nämä tekisivät mahdollisimman suuren palveluksen heidän luokkaedulle.

Omistava luokka on siinäkin elämän tehtävässä tiiviisti ja kaukonäköisesti järjestynyt. Se ei ole jättänyt mitään ottamatta huomioonsa. Kun tarkastelemme suuria porvarillisia päivälehtiä ja julkaisuja, näemme niissä runsaasti taiteellisia piirroksia sekä maalauksia, joita heillä on valmistamassa henkilöt, jotka palkitaan rahalla ja julkisella kunnioituksella. Kapitalistiluokka verhoaa taiteenharrastajansa omalla sädekehällänsä vissejä etutarkoituksiinsa varten.

Yleensä taide, olipa se millä alalla tahansa, on lähtöisin vuosituhansien takaa. Meille on paljon selostettu Kreikan ja Rooman korkealle

kehittyneestä taiteesta ja olemme myös historioista lukeneet ihmisistä, jotka elivät ja kuolivat taiteelle. Ihminen, joka jatkuvasti haluaa ja ikävöi tilaisuutta saada jalostaa ja kehittää korkeinpana pitämiään ominaisuuksiaan ja taipumuksiaan, kärsii toisinaan liiaksikin,



Porvarillinen taldenäytäntö

kun ei hänellä ole sellaiseen tilaisuutta. Ympäristöjen olojen ja suuren luonnon erilaatuiset väri- ja vaikutukset ja vaikuttimet ilmaisevat hä-

nelle — ei niitä ominaisuuksiaan, jotka hän on tapalakien alaisena itseensä saanut — vaan hänen omintakeisten taipumustensa toiminnat. Hänen palava halunsa on tuoda ihmiskunnalle ymmärrettäväksi niitä arvoja ja vaikutteita, joita elämän taistelu hänelle antaa ja joita hän kykenee ja ulettuu julkituomaan.

Työläinen yleensä taiteen harrastajana ei etsi kruunausta nerolleen eikä mairrittelevien ihmisten kunnioitusta nimelleen, vaan oman luokansa elämästä syntyvä näkökanta kannustaa häntä avoimesti julkituomaan erilaatuiset elä-

mästä saamansa vaikuttimet. Suomalainen työväestö, ainakin se osa, joka seuraa yhteiskunnallisia elämän virtauksia, odottaa aina uudemmaa ja tarkoitustaan vastaavampaa taidetta, eikä odotakaan syyttä. Tuskinpa tietoinen työläinen ummistaisi silmänsä taidemaalaukselle, tai jättäisi lukematta kirjaa, jonka hänen oman luokkansa jäsen maalasi tai kirjoitti. Tuskinpa tietoinen työläinen ylenkatsoisi näytelmiä ja runoutta, joissa työläiskynäilijä hehkuvien ja uhrantuvien mielin luo esiin syvimpiä aatoksiaan.



Tukkipoika

Alussa jo mainittiin, että meillä työväenluokan jäsenillä ei ole paljoakaan tilaisuutta taiteen harrastuksiin. Mutta meillä on tilaisuus antaa oikeamielinen sympatiamme niille luokkamme uskollisille yrittäjille, jotka tavalla tai toisella luokkamme etujen mukaisesti harrastavat taidetta, harrastakootpa he sitä sitten millä alalla hyvänsä. Siispä tukekaamme ja innoitakaamme heidän pyrkimyksiään. Meidän suomalaisten työläisten keskuudessa olevat taiteen harrastajat ovat kehittäneet ne kykynsä, joita heillä on, raskaan ja uuvuttavan palkkatyön ohella. He eivät kuulu siihen piiriin, missä älyllisyydestä tehdään tavaraa, joko maksetaan kullalla ja porvarillisella pokkuroimisella.

Meidän keskuudessamme olevat taiteen harrastajat eivät tahdo vastapalkkioksi tekopyhien kunnioitusta eikä arvottomien mairittelijoiden yksilöihin kohdistettuja "ylistyshymnejä", vaan he tyytyvät oikeamielisyyteen, joka heille antaa jatkuvaa innostusta ja väsymättömän sitkeyden itsensä kehittämiseen ja kohtalotoveriensä voittamiseksi suorittamaan osaansa uskollisesti luokkamme taistelussa. Luokkamme tehtävä on suuri. Siinä tehtävässä, työläistoverit, meiltä kysytään muutenkin kuin raakaa voimaamme, sillä se on yhtä monenmoinen, kuin on elämä — Anna Maljanen.



Metsämielis